

Predbežné znenie

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

(*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – článok 355 bod 3 ZFEÚ – Postavenie Gibraltáru – článok 49 ZFEÚ – článok 63 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Voľný pohyb kapitálu – Výlučne vnútorná situácia“

Vo veci C-192/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) [Druhostupový súd (oddelenie pre daňové a majetkové spory), Spojené kráľovstvo] z 24. marca 2016 a doručený Súdnemu dvoru 6. apríla 2016, ktorý súvisí s konaním:

Stephen Fisher,

Anne Fisher,

Peter Fisher

proti

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

za úasti:

Her Majesty's Government of Gibraltar,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič (spravodajca), sudcovia A. Rosas, C. Toader, A. Prechal, a E. Jarašičnas,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- S. Fisher, A. Fisher a P. Fisher, v zastúpení: R. Mullan, H. Brown, barristers a S. Bedford, poradkyňa,
- Her Majesty's Government of Gibraltar, v zastúpení: M. Llamas, QC,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: D. Robertson a S. Simmons, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Ewart, QC a O. Jones, barrister,

- belgická vláda, v zastúpení: L. Van den Broeck a M. Jacobs, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci P. Vlaeminck a R. Verbeke, advocaten,
- španielska vláda, v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull a A. Rubio González, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: R. Lyal a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že o veci bude rozhodnuté odôvodneným uznesením v súlade s článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 355 bodu 3 ZFEÚ, ako aj článkov 49 a 63 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Stephenom Fisherom, pani Annou Fisherovou a pánom Petrom Fisherom na jednej strane a Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Finančná správa, Spojené kráľovstvo) na strane druhej vo veci daňových výmerov, ktoré im zaslala Finančná správa za obdobie od roku 2000 do roku 2008.

Právny rámec

Medzinárodné právo

3 Kapitola XI Charty Organizácie Spojených národov, podpísaná 26. júna 1945 v San Franciscu, nazvaná „Vyhlásenie o nesamosprávnych územiach“, zahŕňa článok 73, ktorý stanovuje:

„Členovia Organizácie Spojených národov, ktorí majú alebo preberajú zodpovednosť za správu území, ktorých ľud ešte nedosiahol úplnú samosprávu, uznávajú zásadu, že záujmy obyvateľov týchto území sú na prvom mieste a prijímajú za svoju svätú povinnosť záväzok, že budú v rámci sústavy medzinárodného mieru a bezpečnosti, zriadenej touto Chartou, čo najviac podporovať ich blahobyt...“

Postavenie Gibraltáru

4 Gibraltár je v súčasnosti kolóniou britskej koruny. Nie je súčasťou Spojeného kráľovstva.

5 V medzinárodnom práve sa Gibraltár nachádza na zozname nesamosprávnych území v zmysle článku 73 Charty Organizácie Spojených národov.

6 Podľa práva Únie je Gibraltár európskym územím, za ktoré v zahraničných vzťahoch zodpovedá členský štát v zmysle článku 355 bodu 3 ZFEÚ a na ktorom sa uplatňujú ustanovenia Zmlúv. Akt o podmienkach prístúpenia Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a o zmenách zmlúv (Ú. v. ES L 73, 1972, s. 14, ďalej len „akt o prístúpení z roku 1972“) však stanovuje, že niektoré časti zmluvy sa na Gibraltár nevzťahujú.

7 Článok 28 aktu o prístúpení z roku 1972 stanovuje:

„Akty orgánov spoločnosti týkajúce sa výrobkov prílohy II zmluvy o EHS a výrobkov podliehajúcich pri dovoze do spoločnosti osobitnej právnej úprave v dôsledku uplatňovania

spoločnej poľnohospodárskej politiky rovnako ako akty v oblasti zosúladenia právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu sa nevzťahujú na Gibraltár, pokiaľ Rada jednomyslene na návrh Komisie nestanoví inak.“

8 V zmysle článku 29 aktu o pristúpení v spojení s jeho prílohou I časťou I bodom 4 Gibraltár nepatrí do colného územia Únie.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 V case skutkových okolností vo veci samej manželia Stephen a Anne Fisherovci bývali v Spojenom kráľovstve, kde mali svoje zvyčajné bydlisko spolu so svojimi dvomi deťmi Petrom Fischerom a Diannou Fisherovou. Pán Peter Fisher sa odsťahoval zo Spojeného kráľovstva v júli 2014. Páni Stephen Fisher a Peter Fisher sú britskými štátnymi príslušníkmi, zatiaľ čo pani Anna Fisherová má írsku štátnu príslušnosť.

10 Od roku 1988 rodina Fisherovcov vlastnila 100 % podiel na akciách spoločnosti Stan James (Abingdon) Limited (ďalej len „SJA“) so sídlom v Spojenom kráľovstve. Táto spoločnosť podnikala v oblasti stávk a od roku 1999 najmä prevádzkovala maloobchodné stávkové kancelárie, prijímala stávky po telefóne („telebetting“) a poskytovala stávkové kurzy pre stávkové spoločnosti. Uvedená spoločnosť mala tiež pobočku na Gibraltári so šiestimi zamestnancami, ktorí prijímali stávky z Nemecka, Írska a Španielska.

11 V roku 1999 boli stávkové spoločnosti so sídlom v Spojenom kráľovstve vyzvané, aby podľa Betting and Gaming Duties Act 1981 (zákon z roku 1981 o dani zo stávk a hazardných hier) účtovali daň z prijatých stávk, ktorá v praxi predstavovala 9 % poplatok účtovaný zákazníkom, ktorý sa pripočítaval ku stavenej sume. Zákazník mohol v Spojenom kráľovstve uzavrieť stávku v stávkovej spoločnosti so sídlom v inom štáte, pričom v takom prípade táto stávka nepodliehala uvedenej dani. Stávkové spoločnosti so sídlom v inom štáte mali zakázanú reklamu v Spojenom kráľovstve či investovanie s inou spoločnosťou v Spojenom kráľovstve na účely prijímania stávk.

12 Spoločnosť SJA začala od júla 1999 s prijímaním stávk od zákazníkov usadených v Spojenom kráľovstve cez svoju pobočku so sídlom na Gibraltári. Dňa 29. februára 2000 SJA previedla svoju obchodnú činnosť týkajúcu sa prijímania stávk cez telefón, vrátane svojej pobočky na Gibraltári, na spoločnosť založenú podľa práva Gibraltáru a so sídlom na Gibraltári, a to na Stan James Gibraltar Limited (ďalej len „SJG“), ktorej bola rodina Fisherová 100 % akcionárom.

13 Pánom Stephenovi Fisherovi a Petrovi Fisherovi a pani Anne Fisherovej bola podľa sporných daňových výmerov vyrubená v Spojenom kráľovstve daň z príjmu za obdobie od roku 2000 do roku 2008 z obchodného zisku dosiahnutého spoločnosťou SJG. Tieto daňové výmery boli vystavené podľa ustanovení § 739 Income and Corporation Taxes Act 1988 (zákon z roku 1988 o dani z príjmu fyzických a právnických osôb), ktorého cieľom je predchádzať daňovým únikom, ktorých sa dopúšťajú fyzické osoby prevodom aktív, čo vedie k tomu, že zisk sa vyplatí osobe mimo Spojeného kráľovstva. V prípade uplatnenia týchto ustanovení musí prevádzajúca osoba odvieť daň z príjmu osoby usadenej mimo Spojeného kráľovstva bez ohľadu na to, či jej bol tento príjem vyplatený, pokiaľ mohla mať z neho prospech a bola usadená v Spojenom kráľovstve.

14 First-tier Tribunal (Tax Chamber) [Prvostupňový súd (oddelenie pre daňové spory), Spojené kráľovstvo] usúdil, že uvedené ustanovenia sa uplatňujú na prejednávajúcu vec a nijaký prostriedok obrany vyplývajúci z vnútroštátneho práva, ktorého sa domáhajú žalobcovia, nemôže uspieť. Žalobcovia však uviedli, že podľa zásad uvedených v rozsudku z 12. septembra 2006 Cadbury

Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544) akékoľvek vyrubenie dane z príjmu bolo za okolností, o aké ide v prejednávanej veci, nezákonným obmedzením ich práv na slobodu usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a/alebo práva na voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ.

15 Prvostupový súd usúdil, že páni Stephen Fisher a Peter Fisher sa nemôžu odvolávať na článok 49 ZFEÚ a/alebo článok 63 ZFEÚ vzhľadom na skutočnosť, že SJG sídli na Gibraltári a že k prevodu došlo medzi týmito územiami a Spojeným kráľovstvom, takže v prípade situácie vo veci samej nejde o cezhraničnú situáciu, na ktorú by sa uplatňovalo právo Únie. Pani Anna Fisherová sa môže na tieto ustanovenia odvolávať vzhľadom na to, že je írskou štátnou príslušníčkou a že z toho dôvodu nemôže podliehať spornej dani. Páni Stephen Fisher a Peter Fisher, ako aj Finančná správa podali proti rozhodnutiu prvostupového súdu odvolanie.

16 Vnútroštátny súd rozhodujúci o odvolaní, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, sa domnieva, že vyriešenie otázok, ktoré mu boli položené v súvislosti s výkonom slobody usadiť sa a voľného pohybu kapitálu britskými štátnymi príslušníkmi medzi Gibraltárom a Spojeným kráľovstvom, závisí najmä od postavenia Gibraltáru v práve Únie a postavenia Gibraltáru vo vzťahu k Spojenému kráľovstvu na základe tohto práva, a konkrétne od článkov 49 a 63 ZFEÚ v spojení s článkom 355 bodom 3 ZFEÚ. Spresňuje, že Súdnemu dvoru nekladie otázku o zlučiteľnosti právnej úpravy, akou je dotknutá právna úprava Spojeného kráľovstva vo veci samej, s právom Únie, pretože sa domnieva, že o veci samej môže rozhodnúť po tom, čo budú zodpovedané položené otázky.

17 Za týchto okolností Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) [Druhostupový súd (oddelenie pre daňové a majetkové spory), Spojené kráľovstvo] rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Na účely článku 49 ZFEÚ (sloboda usadiť sa) a vzhľadom na ústavnoprávny vzťah medzi Gibraltárom a Spojeným kráľovstvom:

a) Má sa Gibraltár a Spojené kráľovstvo považovať za súčasť jedného členského štátu... na účely práva EÚ, a ak áno, má to za následok, že článok 49 ZFEÚ sa neuplatní medzi Spojeným kráľovstvom a Gibraltárom s výnimkou rozsahu, v akom sa môže uplatňovať na vnútroštátne opatrenie, alebo subsidiárne... na účely článku 49 ZFEÚ posudzovaného samostatne, takže sa tento článok neuplatní, s výnimkou rozsahu, v akom sa môže uplatňovať na vnútroštátne opatrenie?

Subsidiárne,

b) má Gibraltár vzhľadom na článok 355 bod 3 ZFEÚ vo vzťahu k Spojenému kráľovstvu v rámci Únie ústavnoprávne postavenie samostatného územia v tom zmysle, že... výkon práva usadiť sa medzi Gibraltárom a Spojeným kráľovstvom sa má na účely článku 49 ZFEÚ považovať za obchodovanie v rámci Únie, alebo... sa článok 49 ZFEÚ uplatňuje s cieľom zabrániť obmedzeniam výkonu práva štátnych príslušníkov Spojeného kráľovstva usadiť sa na Gibraltári (ako samostatnom celku)?

Subsidiárne,

c) Má sa Gibraltár považovať za tretiu krajinu alebo územie v tom zmysle, že právo Únie... sa na obchodovanie medzi Gibraltárom a Spojeným kráľovstvom uplatňuje len za okolností, keď sa toto právo uplatní na vzťah medzi členským štátom a nečlenským štátom?

Subsidiárne,

d) majú sa ústavnoprávne vzťahy medzi Gibraltárom a Spojeným kráľovstvom posudzovať na účely článku 49 ZFEÚ nejakým iným spôsobom?

2. Do akej miery je prípadne na vyššie uvedené otázky odpoveď odlišná, ak sa tieto otázky posudzujú v zmysle článku 63 ZFEÚ (a pokiaľ ide teda o voľný pohyb kapitálu) namiesto článku 49 ZFEÚ?“

O prejudiciálnych otázkach

18 Podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak možno odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku jednoznačne vyvodí z judikatúry, Súdny dvor môže na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia.

19 Toto ustanovenie treba uplatniť v prejednávanej veci.

20 Vnútroštátny súd sa svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či sa má článok 355 bod 3 ZFEÚ v spojení s článkom 49 ZFEÚ alebo článkom 63 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu britskými štátnymi príslušníkmi medzi Spojeným kráľovstvom a Gibraltárom predstavuje z hľadiska práva Únie situáciu, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na vnútorný rámec jedného členského štátu.

21 Na úvod treba uviesť, že vnútroštátny súd, ktorému prislúcha, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru (rozsudok z 27. júna 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, bod 24 a citovaná judikatúra), nekladie Súdnemu dvoru otázku ani v súvislosti so zlužiteľnosťou práva Únie s právnou úpravou, akou je dotknutá právna úprava Spojeného kráľovstva vo veci samej, na základe ktorej boli prijaté sporné daňové výmery, ani v súvislosti s tým, aby zistil, či za okolností, o aké ide vo veci samej, existujú také skutočnosti súvisiace s právom Únie, aby články 49 a 63 ZFEÚ boli uplatniteľné na prejednanú vec, pretože takéto preskúmanie prislúcha uvedenému súdu.

22 Žiada totiž len o objasnenie vzťahu medzi Spojeným kráľovstvom a Gibraltárom z hľadiska práva Únie, aby určil, či sa majú tieto dve územia na účely článkov 49 a 63 ZFEÚ považovať za jeden členský štát.

23 Za týchto okolností treba uviesť, že Súdny dvor v bode 56 rozsudku z 13. júna 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449) už rozhodol, že článok 355 bod 3 ZFEÚ v spojení s článkom 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že poskytovanie služieb hospodárskymi subjektmi usadenými na Gibraltári osobám usadeným v Spojenom kráľovstve predstavuje z hľadiska práva Únie situáciu, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na vnútorný rámec jedného členského štátu.

24 V tejto súvislosti treba po prvé poznamenať, že vnútroštátny súd vo svojom rozhodnutí o návrhu na začatie prejudiciálneho konania síce odkazuje na články 49 a 63 ZFEÚ, ako aj na článok 355 bod 3 ZFEÚ, je však zrejmé, že z tohto rozhodnutia vyplýva, že skutkové okolnosti vo veci samej nastali v rokoch 2006 až 2008 a predchádzajú teda účinnosti Lisabonskej zmluvy. Z toho dôvodu obsah uvedených ustanovení v každom prípade zodpovedá obsahu článkov 43 a 56 ES a článku 299 ods. 4 ES, ktoré sa uplatňovali pred nadobudnutím účinnosti uvedenej Zmluvy.

25 Po druhej pod?a ustálenej judikatúry tak ?lánok 56 ZFEÚ, ktorý upravuje slobodu poskytovania služieb, ako aj ?lánky 49 a 63 ZFEÚ, ktoré sa jednotlivito týkajú slobody usadiť sa a voľného pohybu kapitálu, sa neuplatňujú na situáciu, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na vnútorný rámec jedného ?lenského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C?268/15, EU:C:2016:874, bod 47 a citovanú judikatúru, ako aj z 13. júna 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C?591/15, EU:C:2017:449, bod 33).

26 Po tretie ?lánky 49 a 63 ZFEÚ sa podobne ako ?lánok 56 ZFEÚ vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok 13. júna 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association (C?591/15, EU:C:2017:449), uplatňujú na územie Gibraltáru pod?a ?lánku 355 bodu 3 ZFEÚ. Vylú?enie územia Gibraltáru z uplatnenia aktov Únie v niektorých oblastiach práva stanovených aktom o pristúpení z roku 1972 sa totiž nevzťahuje na slobodu usadiť sa ani na voľný pohyb kapitálu zakotvených v uvedených ?lánoch 49 a 63 ZFEÚ.

27 Za týchto okolností nemožno prijať iný výklad ?lánku 355 bodu 3 ZFEÚ v spojení s ?lámkami 49 a 63 ZFEÚ, než je výklad, ktorý prijal Súdny dvor v súvislosti s ?lánkom 355 bodom 3 ZFEÚ v spojení s ?lánkom 56 ZFEÚ v rozsudku z 13. júna 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association (C?591/15, EU:C:2017:449).

28 V tejto súvislosti Súdny dvor v bode 36 uvedeného rozsudku spresnil, že skutočnosť, že Gibraltár nie je súčasťou Spojeného kráľovstva, nie je rozhodujúca na určenie, či sa na účely uplatnenia ustanovení týkajúcich sa základných slobôd majú dve územia považovať za jeden ?lenský štát.

29 Súdny dvor na tieto účely v prvom rade skúmal podmienky, za ktorých sa ?lánok 56 ZFEÚ uplatňuje na územie Gibraltáru, keď v bode 39 toho istého rozsudku dospel k záveru, že v rozsahu, v akom ?lánok 355 bod 3 ZFEÚ rozširuje uplatnenie ustanovení práva Únie na územie Gibraltáru s výhradou výnimiek, ktoré výslovne stanovuje akt o pristúpení z roku 1972, ktoré sa však netýkajú slobodného poskytovania služieb, sa tento ?lánok 56 ZFEÚ uplatňuje na uvedené územie za rovnakých podmienok ako na Spojené kráľovstvo.

30 Platí to aj v prípade, pokiaľ ide o ?lánky 49 a 63 ZFEÚ, ktoré sa na základe ?lánku 355 bodu 3 ZFEÚ, ako bolo uvedené v bode 26 tohto uznesenia, v plnom rozsahu uplatňujú na územie Gibraltáru. Nemá to v tejto súvislosti vplyv na skutočnosť, že ?lánky 49 a 63 ZFEÚ sa uplatňujú na Spojené kráľovstvo ako na ?lenský štát a na Gibraltár ako na európske územie, za ktoré v zahraničných vzťahoch zodpovedá ?lenský štát v zmysle ?lánku 355 bodu 3 ZFEÚ (pozri analogicky rozsudok z 13. júna 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C?591/15, EU:C:2017:449, bod 40 a citovanú judikatúru).

31 V druhom rade Súdny dvor uviedol, že neexistujú iné skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné na účely uplatnenia ?lánku 56 ZFEÚ na týchto dvoch územiach považovať vzťahy medzi Gibraltárom a Spojeným kráľovstvom za porovnateľné so vzťahmi, ktoré existujú medzi dvoma ?lenskými štátmi, pričom v tejto súvislosti spresnil, že považovať obchody medzi Gibraltárom a Spojeným kráľovstvom za obchody medzi ?lenskými štátmi by naopak znamenalo popieranie vzťahu uznaného v ?lánku 355 bode 3 ZFEÚ medzi týmto územím a týmto ?lenským štátom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júna 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C?591/15, EU:C:2017:449, body 41 a 42). Takéto posúdenie platí rovnako aj v prípade ?lánkov 49 a 63 ZFEÚ.

32 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že ?lánok 355 bod 3 ZFEÚ v spojení s ?lánkom 49 ZFEÚ alebo ?lánkom 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu britskými štátmi príslušníkmi medzi Spojeným kráľovstvom a

Gibraltárom predstavuje z hľadiska práva Únie situáciu, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na vnútorný rámec jedného členského štátu.

33 Tento výklad nemôžu spochybniť ani tvrdenia vlády Gibraltáru, podľa ktorej môže takto dôjsť k narušeniu cieľa zakotveného v článku 26 ZFEÚ a spočívajúceho v zabezpečení fungovania vnútorného trhu, ako aj cieľa spočívajúceho v začlenení Gibraltáru do tohto trhu, ktorý podľa tejto vlády sleduje článok 355 bod 3 ZFEÚ.

34 Samotný článok 26 ods. 2 ZFEÚ podľa svojho znenia stanovuje, že vnútorný trh zahŕňa oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu v súlade s ustanoveniami Zmlúv, pričom články 49 a 63 ZFEÚ predstavujú takéto ustanovenia, pokiaľ ide o slobodu usadiť sa a voľný pohyb kapitálu. Ako však bolo uvedené v bode 25 tohto uznesenia, uplatnenie článku 49 ZFEÚ alebo článku 63 ZFEÚ na danú situáciu vyžaduje existenciu cezhraničného prvku.

35 Uvedený výklad pritom nerobí články 49 a 63 ZFEÚ neuplatniteľnými na územie Gibraltáru. Tieto ustanovenia sú totiž v plnom rozsahu uplatniteľné na uvedené územie podľa článku 355 bodu 3 ZFEÚ za rovnakých podmienok, ako sú podmienky stanovené pre každé iné územie Únie, na ktorom sa tieto články uplatňujú, vrátane podmienky týkajúcej sa požiadavky existencie cezhraničného prvku (pozri analogicky rozsudok z 13. júna 2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, bod 47).

36 Úvahy týkajúce sa postavenia Gibraltáru podľa vnútroštátneho ústavného práva alebo podľa medzinárodného práva tiež nevyvracajú tento výklad, ako to Súdny dvor už v podstate spresnil v bodoch 49 až 55 svojho rozsudku z 13. júna 2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association* (C-591/15, EU:C:2017:449).

37 Pokiaľ ide najmä o tvrdenia založené na ústavnom práve, Súdny dvor totiž pripomenul, že je nepochybné, že Gibraltár sa nachádza na zozname nesamosprávnych území v zmysle článku 73 Charty Organizácie Spojených národov. Výklad článku 355 bodu 3 ZFEÚ v spojení s článkom 49 ZFEÚ alebo článkom 63 ZFEÚ podaný v bode 32 tohto uznesenia pritom nemá nijaký vplyv na postavenie územia Gibraltáru podľa medzinárodného práva a nemožno ho chápať v tom zmysle, že by ovplyvňoval samostatné a odlišné postavenie uvedeného územia (pozri analogicky rozsudok z 13. júna 2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, body 52 a 54).

38 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že na položené otázky treba odpovedať tak, že článok 355 bod 3 ZFEÚ v spojení s článkom 49 ZFEÚ alebo článkom 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu britskými štátnymi príslušníkmi medzi Spojeným kráľovstvom a Gibraltárom predstavuje z hľadiska práva Únie situáciu, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na vnútorný rámec jedného členského štátu.

O trovách

39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 355 bod 3 ZFEÚ v spojení s článkom 49 ZFEÚ alebo článkom 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu

britskými štátnymi príslušníkmi medzi Spojeným kráľovstvom a Gibraltárom predstavuje z hľadiska práva Únie situáciu, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na vnútorný rámec jedného členského štátu.

Podpisy

* Jazyk konania: angličtina.